

Quaestio cxii ad Antiochum ducem in collectione canonum

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΝ Δ

Περὶ τοῦ μὴ κοινωνεῖν αἰρετικοῖς

Ἐρώτησις. Ἐὰν καταληφθῆ ἄνθρωπος ἐν καιρῷ ἑορτῆς ἐν χώρᾳ, ἐν ἧ 81 κοινωνία τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας οὐχ εὐρίσκεται, τί ὀφείλει διὰ τὴν ἑορτὴν σκέψασθαι, κοινωνῆσαι τοῖς αἰρετικοῖς ἢ οὐ; Ἀπόκρισις. Εἰ πολὺς καὶ χαλεπὸς ὁ κίνδυνος τῷ ἀνδρὶ, τὸ τὴν ἰδίαν γυναῖκα ἑᾶσαι καὶ ἄλλη συγγενέσθαι, κἂν ἐν ἀποδημίᾳ τυγχάνῃ, πόσω μᾶλλον τὴν ὀρθὴν πίστιν προδοῦναι διὰ τὸ τοῖς αἰρετικοῖς κοινωνῆσαι; Καὶ ὡςπερ οἱ τὴν ἑαυτῶν πραγματεῖαν πωλῆσαι βουλόμενοι, ὅσον ἂν χρόνον ἐπὶ ξένης βραδύνωσιν, οὐ καταδέχονται λαβεῖν ἀντὶ τοῦ βασιλικοῦ χαράγματος ἐξωχάραγον, οὕτως καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ κοινωνίας χρῆ λογίζεσθαι. Πάση τοίνυν δυνάμει φυλαξώμεθα μὴ μεταλαμβάνειν μετάληψιν αἰρετικῶν, μήτε μεταδιδόναι. "Μὴ δότε γὰρ τὰ ἅγια τοῖς κυσί, φησὶν ὁ κύριος, μηδὲ ρίπτητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων", ἵνα μὴ μέτοχοι τῆς κακοδοξίας καὶ τῆς αὐτῶν γενώμεθα κατακρίσεως. Εἰ γὰρ πάντως ἕνωσις ἐστὶ πρὸς Χριστόν, καὶ πρὸς ἀλλήλους πάντως· καὶ πᾶσι τοῖς συμμεταλαμβάνουσιν 82 ὑμῖν κατὰ προαίρεσιν ἐνούμεθα· ἐκ προαιρέσεως γὰρ ἡ ἕνωσις αὕτη γίνεται, οὐ χωρὶς τῆς ἡμῶν γνώμης· "Πάντες γὰρ ἐν σῶμα ἐσμέν, ὅτι ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μεταλαμβάνομεν", καθὼς φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος.